

СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА

ГОВОР РЕКТОРА УНИВЕРЗИТЕТА ЦРНЕ ГОРЕ ПРОФ. ДР ВЛАДИМИРА БОЖОВИЋА

Уважени господине предсједниче Црне Горе, поштовани предсједниче Скупштине Црне Горе, поштовани потпредсједници и министри у Влади, уважени вјерски великодостојници, предсједнице УО, поштовани предсједниче Студентског парламента, уважени представници судске власти и Тужилаштва, уважени посланици, ваше екселенције - дипломатски представници у Црној Гори, уважени ректори и други гости из академске заједнице Европе и свијета, професори емеритуси и почасни доктори, чланови Сената УЦГ, УО, драги декани и руководиоци факултета, института, поштовани партнери из привреде и донатори, поштовани представници јавних и државних институција, медија, драги студенти, колеге, пријатељи, драги слављеници великог јубилеја:

Нека нам је срећан рођендан Универзитета Црне Горе!

Из Ријечи просвећеног, небом надахнутог владара Ђурађа Црнојевића, настала је Књига, Октоих првогласник, свега четрдесетак година након што је Гутенберг открио Европи и свијету нову галаксију. То ренесансно и племенито зрно посијано на Ободу прије равно 530 година, та чудесна, величанствена двобојна љепотица одредила је цјелокупни пут наше писмености и културе. Клијала је та Књига у свијести народа, у предању, у народној пјесми, Посланицама Светог Петра, Његошевом Горском вијенцу, окамењеној епици Петра Лубарде, Примјерима чојства и јунаштва Марка Миљанова, лирским скулптурама Риста Стијовића... И израсла послије много вјекова у Храм знања и љепоте чији јубилеј обиљежавамо.

Црна Гора је била попреште многих битака. Оне најтеже и најславније, битке које су градиле народни дух, карактер и систем вриједности, биле су жртвеник вулканске жеље за Слободом. У том истом замаху, али у руху и духу времена полета и наде, равно 480 година након прве штампане књиге на словенском југу, настао је и Универзитет Црне Горе. Било је потребно да се ратничка, горопадна, често непрепричива историјска одисеја Црне Горе, пресели на раван нове,

другачије цивилизацијске борбе. Да се сагради Дом - заједница студената и професора, гдје ће се живот друштва из године у годину прожимати логосом и украшавати љепотом. Вјероватно је то најсажетији исказ мисије Универзитета Црне Горе.

Данас, снажно осјећамо импулсе полета оних који су утемељили Универзитет прије пола вијека. Ријетко се кад у прошлости Црне Горе, усудом историјских неприлика, могло размишљати стратешки, деценијама унапријед. На срећу, те 1974, вријеме и људи су постигли потребан и плодноносан склад из ког је рођен Универзитет.

У изузетној, прометејској визији, знали су утемељивачи да ће Универзитет Црне Горе бити та ватра око које ће се окупљати највриједнији које ова земља има. И нема сумње, надали су се да ће се његови драгоцјени плодови вратити опет овој земљи и њеним људима.

Од те 1974, Универзитет је поље изазовне борбе за Црну Гору знања. И данас, у његовим амфитетатрима, лабораторијама, библиотекама, воде се исцрпљујуће битке за Слободу. За земљу Слободе у којој ће владати силе писмености, науке и умјетности. За Универзитет који ће цијелом друштву, односно сваком његовом човјеку даровати Зрно нове вриједности.

Иако данас увезујемо сјећањима свих претходних 50 година, нама је овај датум прије свега прозрак будућности, записан у амблематичном и симболички слојевитом слогану ФутурУМ. Претходних 50 година је био залет за Футур, у ком УМ царује. Зато је ово празник наше будућности посвећен прије свега студентима Универзитета Црне Горе.

Стасали смо, оснажили се за ових 50 година, корачамо сигурније универзумом идеја и знања. Наша стварна величина далеко надмашује статистике којима се сувопарно описујемо. На извору смо бритких идеја али и традиције коју морамо брижљиво његовати. Посебно у времену које брише "неравнине" духа, а свијет утеже и униформише у неку матриковску конфекцију.

Стога, наши драги студенти, храбро и одважно, држите поглед високо, нека се ваш глас чисто издвоји из заглушујућег хука све плиће свакодневице. Будите одговорни према даровима које имате. Да их не протраћимо и не допустимо да будемо радна снага за остварење туђих снова. Само тако се гради печат снажне културе којом су се и неки мали народи винули високо на љествици општечовјечанских достигнућа. Научних и свих осталих. То што смо мала друштвена заједница, никако не значи да не треба да се боримо да би били најбољи кад год и гдје год да се такмичимо. Можда је нама теже, али су зато плодови успјеха слађи и дуготрајнији.

Драги пријатељи, нека ова вече буде наш дубоки наклон, ода свим прегаоцима, оснивачима, професорима и студентима који су обликовали Универзитет Црне Горе у претходних 50 година. Кроз приче, сјећања и материјална свједочанства, датих у Књизи, тек публикованој монографији о универзитету, представљен је преглед историјског тока у ком је настала и развијала се институција без чијег је постојања незамислив развој савремене Црне Горе.

У том духу, а дубоко вјерујући у плодове и овог вечерашњег окупљања, нека овај Универзитет и Књига о њему, буду и даље најсигурнији и најљепши мост до обала знања и успјеха будућих генерација.